

переліку елементів, що входять до складу тієї або іншої компоненти.

Отже, філософський підхід до визначення поняття «якість життя» характеризується великою кількістю трактувань самого поняття, різним розумінням сутності високої якості життя, яке ототожнювалось з духовною свободою людини, її моральною досконалістю, з станом щастя, з її доброчесністю тощо. Неоднозначність філософських позицій пов'язана зі світоглядними настановами і поясненнями світу, його походження і розвитку. Об'єктивний підхід визначає якість життя через набір статистичних показників, суб'єктивний підхід визначається задоволеністю, яка повинна сприйматися як рівень щастя. Економічний підхід - досягнення певного рівня матеріального добробуту, економічного розвитку; вимірювання за допомогою системи об'єктивних показників, включаючи в неї такі фактори, як стандарт життя, рівень доходів, демографічні показники, забруднення середовища та інші. Управлінський підхід - якісна характеристика ієрархії значення задоволення основних компонент життя людини.

Список використаних джерел:

Щеткин А.В. Качество жизни в контексте философского знания [Текст] / А.В. Щеткин // Вестник ОГУ. – 2007. – №7. – С. 154-157.

Романюк І. «Якість життя» як соціально-економічна категорія та об'єкт статистичного дослідження [Текст] / І. Романюк // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2014. – №4. – С. 91-97.

Андрющенко О.Б. Державний механізм управління якістю життя населення України [Текст]: дис. канд. наук з держ.упр.: 25.00.02 / О. Б. Андрющенко. – Хмельницький, 2017. – 198 с.

Геєць В. Новий прагматизм – інструмент досягнення кращого майбутнього [Текст] / В. Геєць // Економічна теорія. – 2017. – №1. – С. 5-24.

УДК: 338.24:330.162

ВПЛИВ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НА РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Г. Л. Ступнікер, Т. В. Нікітіна

*Придніпровська державна академія будівництва та архітектури
e-mail: amagda@ua.fm , tanyavitt33@gmail.com*

Активне впровадження в систему стратегічних пріоритетів бізнес-структур принципів корпоративної соціальної відповідальності (КСВ) є досить актуальним напрямком формування сучасного економічного простору. Тому для підвищення своєї конкурентоздатності підприємствам необхідно розробляти власну стратегію соціальної спрямованості та аналізувати ключові чинники впливу на її активізацію.

За таких умов найбільш важливим напрямком розвитку сучасного бізнесу

варто вважати формування етичних взаємовідносин підприємства із зацікавленими сторонами саме в контексті концепції КСВ. При цьому варто визнати, що її реалізації здатні саме ті компанії, що інтегрують соціальні, екологічні та економічні проблеми у свою діяльність. Формування нового типу соціально-економічних відносин має відбуватися на основі соціального компромісу в суспільстві, оскільки КСВ визнається одним із суттєвих механізмів соціального контролю та створення умов для збалансування особистих, колективних і суспільних інтересів [1].

цією метою в Україні ведеться активна діяльність на інформаційному та організаційному рівнях стосовно впровадження принципів соціально відповідального бізнесу, у т. ч. дотримання його міжнародних стандартів. В сучасній зарубіжній практиці державного регулювання підприємництва активно впроваджуються інструменти стратегічного менеджменту, за допомогою яких можна розрахувати витрати бізнесу від впливу державного регулювання, що руйнує або стримує бізнес. Запровадження обов'язковості здійснення регуляторними органами оцінки витрат та економічних вигод та дозволяє значно підвищити якість регуляторного рішення та забезпечує імплементацію національного регуляторного законодавства до норм Європейського законодавства [2].

Проведені дослідження дозволяють дійти до думки, що одним зі шляхів становлення соціально орієнтованої ринкової економіки в Україні є співпраця державних органів, громадських організацій та представників бізнесу. Виходячи з цього, впровадження КСВ в стратегічну діяльність вітчизняних підприємницьких структур можливо насамперед за умови досягнення стійкого розвитку самостійних і відповідальних компаній, що відповідає їх довгостроковим інтересам, сприяє досягненню соціальної безпеки, збереженню навколишнього середовища, дотриманню прав людини.

При цьому важливим аспектом реалізації корпоративної соціальної відповідальності в Україні є можливість зменшення адміністративного впливу державних органів на виробничо-господарську діяльність компаній, оскільки надмірна регламентація такої діяльності позбавляє підприємства, що інтегрують в стратегію свого розвитку принципи КСВ, духу добровільності, соціально-спрямованої його діяльності. Зважаючи на це, політика соціальної відповідальності має бути розроблена і впроваджена в результаті соціального діалогу, і в цьому процесі ключова роль належить саме злагодженим діям держави у співпраці з роботодавцями.

Визначаючи ключові аспекти розвитку соціальної корпоративної відповідальності в Україні, варто звернути увагу на діяльність Центру «Розвиток соціальної корпоративної відповідальності (КСВ)» (далі – Центр), мета діяльності якого спрямована на впровадження соціальної відповідальності для системних і якісних змін в Україні [3]. При цьому варто визнати, що на процес реалізації політики впровадження КСВ в Україні суттєво впливає те, що іноземні інвестори все більш схильні розглядати соціальну та екологічну оцінку

компанії як спосіб зменшення інвестиційних ризиків.

Центр «Розвиток КСВ» також реалізував Ініціативу «Підприємство 2020: роль бізнесу в суспільстві», що мала на меті узагальнити досвід стратегічного планування найуспішніших компаній України і розробити таку національну модель співпраці бізнесу та суспільства, де компанії намагатимуться брати до уваги соціальні та екологічні питання в своїх бізнес-стратегіях. Також Центр надає консультації з питань розробки стратегії, програм та комунікацій з КСВ, проведення моніторингу та оцінки ефективності проектів, підготовки і верифікації нефінансової звітності.

Щоб бути здатними до корпоративної соціальної відповідальності, вітчизняним компаніям варто проявляти повагу до національного та міжнародного законодавства й чітко дотримуватися виконання корпоративних договорів та домовленостей. З цією метою необхідно впровадити в управлінську практику питання, пов'язані з можливістю забезпечення прав найманих працівників та споживачів компанії у її виробничій та комерційній діяльності.

Сприяння розвитку корпоративної соціальної відповідальності сприятиме інтеграції України до європейського економічного і соціального простору та поступової інтеграції до Європейського Союзу. В свою чергу, низькі темпи впровадженням принципів КСВ та нерозуміння цього питання може спричинити зниження інвестиційної привабливості України на міжнародному рівні. Водночас суттєвою проблемою є необхідність формування дієвих державних механізмів стимулювання активного запровадження КСВ підприємницькими структурами в практику господарювання.

Список використаних джерел:

Петрашко Л. Корпоративна соціальна відповідальність в українській бізнес практиці / Л. Петрашко [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://ierjournal.com/journals/14-15/2011_6_Petrashko.pdf

Топішко І.І. Соціальна відповідальність підприємства та її міжнародні стандарти / Топішко І.І., Топішко Н.П., Галецька Т.І. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://easterneurope-ebm.in.ua/journal/6_2017/15.pdf

Офіційний сайт Центру «Розвиток соціальної корпоративної відповідальності» [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://csr-ukraine.org/>